

॥ २१ ॥ उत्सेधनः उत्तन्नकरः ब्रह्मांडमंडपस्तंभभूतइत्यर्थः ॥ २२ ॥ नैर्गुण्यदोषं अनुयुजकाः स्पर्धावन्तः ॥ २३ ॥ इदं सर्व एतस्य सर्वस्य फलं ॥ २४ ॥ अबुधान् आक्रोष्टुं शुनकानि वनबोधयेत् नवर्धयेत् न हि स
येत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अस्पृहयन्परेषां आशां जितवान् ॥ २९ ॥ वत्सश्चतुरः स्तनानि विवृणोति ननु पदोक्तान् व अनुचरेत् सत्यं दंक्षमां प्रज्ञाभित्युपक्रान्त्वा चतुःसंख्यान् आचक्षेकथया
निर्मुच्यमानः पापेभ्यो घनेभ्य इव चंद्रमाः ॥ विरजाः कालमाकांक्षन्धीरो धैर्येण सिध्यति ॥ २१ ॥ यः सर्वेषां भवति ह्यर्चनीय उत्सेधनस्तं भद्राभाभिजातः ॥ यस्मै
वाचं सुप्रसन्नां वदंति सर्वे देवान् गच्छति संयतात्मा ॥ २२ ॥ न तथा वक्तुमिच्छति कल्याणान् पुरुषे गुणान् ॥ यथैषां वक्तुमिच्छति नैर्गुण्यमनुयुजकाः ॥ २३ ॥ य
स्य वाङ्मनसी गुप्ते स न्यक्प्रणिहिते सदा ॥ वेदास्तपश्च त्यागश्च स इदं सर्वमाप्नुयात् ॥ २४ ॥ आक्रोशानि विमानाभ्यां नाबुधान् बोधयेद्बुधः ॥ तस्मान्नवर्धयेद्व्यंन
चात्मानं विहिंसयेत् ॥ २५ ॥ अमृतस्येव संस्पृष्टयेदवमानस्य पंडितः ॥ सुखं त्यक्त्वमतः शैतेयो वमंतासनश्चरति ॥ २६ ॥ यत्क्रोधो नो यजति यद्द्वैतियद्वा तपस्तप्य
तियज्जुहोति ॥ वैवस्वतस्तद्धरतेस्य सर्वमोघः श्रमो भवति हि क्रोधनस्य ॥ २७ ॥ चत्वारि यस्य द्वाराणि सुगुणान्यमरोत्तमाः ॥ उपस्थमुदरं हस्तौ वाक्क्रतुर्धर्मवि
त् ॥ २८ ॥ सत्यं दंमं द्यार्जवमा नृशंस्यं धूर्तिं तितिक्षामतिसेवमानः ॥ स्वाध्यायनित्योऽस्पृहयन्परेषां मेकां तशील्युर्ध्वगतिर्भवेत्सः ॥ २९ ॥ सर्वाश्चैनाननुचरन्व
त्सवच्चतुरस्तनान् ॥ न पावनतमं किंचित्सत्यादध्यगमं क्वचित् ॥ ३० ॥ आचक्षेहं मनुष्येभ्यो देवेभ्यः प्रतिसंचरन् ॥ सत्यं स्वर्गस्य सोपानं पारावारस्य नौरिव ॥ ३१ ॥
यादृशैः संनिवसति यादृशां श्रोतुं पसेवते ॥ यादृगिच्छेच्च भवितुं तादृग्भवति पूरुषः ॥ ३२ ॥ यदि संतसेवति यद्यसंतं तपस्विनं यदिवान्मेव ॥ वासो यथा रंगवशं
प्रयाति तथा संतेषां वशमभ्युपैति ॥ ३३ ॥ सदा देवाः साधुभिः संवदंते न मानुषं विषयं याति द्रष्टुं ॥ नैदुःसमः स्यादसमो हि वायुरुच्चावचं विषयं यः स वेद ॥ ३४ ॥
अदुष्टं वर्तमाने तु हृदयांतरपूरुषे ॥ तेनैव देवाः प्रीयंते सतां मार्गस्थितेन वै ॥ ३५ ॥ शिश्रोदरे ये निरताः सदैव स्तेनानरा वाक्पुरुषाश्च नित्यं ॥ अपेतदोषानपिता
न्विदित्वा दूराद्देवाः संपरिवर्जयन्ति ॥ ३६ ॥

मि पारावारस्य समुद्रस्य ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ यादृशैरिति श्लोकं व्याचष्टे यदीति ॥ ३३ ॥ मानुषं विषयं भोगं द्रष्टुमपि नेच्छति विनाशित्वा तस्येत्यर्थः तदेवाह इदं स्मृतमयोपिन समः किं नृपचयापचय
धर्मा तथा वायुरप्यसम एव मंदमध्यमतीव्रभेदात् एवं सर्वं विषयमुच्चावचमुपचयवन्तं यो वेद स एव वेद नान्य इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ अदुष्टरागद्वेषभूयं यथा स्यात्तथा अंतरपूरुषे अंतर्गता भिनिवर्तमाने सति तेनै
वांतर्गता भिज्ञानेन देवाः प्रीयंते कीदृशेन अधिकारावस्थायां सतां मार्गस्थितेन योतार्यामी स एव जीव इत्यर्थः अयमात्मा ब्रह्म अहं ब्रह्मास्मि तत्त्वमसीत्याद्या जीव ब्रह्मणोरभेदप्रतिपादिकाः ॥ ३५ ॥
अपेतदोषा नृपायश्चित्तेनेति शेषः ॥ ३६ ॥